

Zenei anyanyelvünkön szóltál

Tisztán, szépen csengő hang, lágy hangszerjáték

-kíváncsian csillogó apró szempárok, tapsra lendülő markocskák, tipegve táncoló lábacsókák, mosolygó, pufók –az izgalomtól kipirult- arcocskák, halk anyai dúdolgatás .

Egy röpke fél óra alatt egyetlen délelőtti varázslat született: csoda a Csodáinkkal.

-Reflektáció-

Művészileg színvonalas, a gyermekek fejlettségét nem alábecsülve született értékes alkotásokkal érkezettél. A gyermekek értettek mindent; tudtad: egészen mást és máshogyan kell felkínálni nekik, mint idősebb –már óvodás - társaiknak. A logikusan átgondolt, egymásra épülő játékos mozgással kísért mondókázásban, énekelgetésben a gyermekek és felnőttek közti bensőséges kapcsolat tapintható volt. A néphagyományból válogatott zenei anyag a magyar beszéd hanglejtését, ritmusát követte, így –a zenei fejlesztésen túl- a helyes kiejtés fejlesztését is segítette.

Mindvégig a gyermekek voltak a főszereplők – a mondókák, dalok szövegeiben ők váltak a szimbólum tárgyává. Játékosan-észrevétlen- történt a fantázia, az esztétikai és a művészi érzék fejlesztése.

A gyermekek zenei érdeklődésének felkeltése, zenei ízlésének formálása, az éneklés megszerettetése és pozitív élményhez juttatásuk (ami e korosztály zenei nevelésének célja) a foglalkozásodon megvalósult.

A komplex fejlesztés lehetőségét kiaknáztad, amikor összeállítottad a mondóka- és dal-csoportot. Tudtad, hogy a mondókák és énekek elsősorban az érzelmekre hatnak, de jelentős hatással bírnak az értelmi fejlődésre is. A gyermekdalok ritmusából fakadó harmonikus, ismétlődő mozgás pedig elősegíti a mozgáskultúra fejlődését.

A zenei élmény serkentette a gyermekek képi és irodalmi alkotások iránti esztétikai kíváncsiságát, hatott alkotókedvükre, miközben fejlesztette emlékezetüket, képzeletüket, esztétikusan formálta mozgásukat.

A ritmikus mondókák, dalos játékok, az énekelgetés, a közös élmény hatással volt a gyermekek társas kapcsolatainak alakulására.

Az embernek a zene lelki táplálék, és tudjuk, hogy milyen mélyen bevésszük a kora gyermekkor érzelmekkel teli benyomásait, milyen könnyen fénybe burkolják vagy árnyékba vonják egész későbbi életüket.

A kisgyermek fogékony minden új iránt, így a mondóka és a dal is könnyen utat talál hozzá. Szerettek és ámulattal hallgattak. Viszont a zene iránti fogékonysága veszélyt is jelent, hiszen a kisgyermek nem válogat, nem bírál, befogadja a művészen értéktelent is.

Tőled/általad értéke(se)t kaptak – csoda történt a Csodáinkkal.

Borszéki Szabolcsné Gábris Virág

óvodapedagógus, fejlesztőpedagógus, az Eötvös József Főiskola pedagógia szakos tanára